

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

**Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas**

[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Martinus Lutter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

¶ Quid si etiam Augustinus et omnes patres Petrum intellexerint per petram, restitiam eis
ego vniuersi auctoritate apostoli. i. diuino iure, qui scribit. i. Corin: 3. fundamentum
aliud nemo ponere potest preterquam quod positum est quod est Iesus Christus. Et
auctoritate Petri. i. z. ubi Christum lapidem vitum et angularem appellat, docens
ut superedificemur in domum spiritalem. Alioquin si Petrus esset fundamentum ecclesie,
lapsa fuisset ecclesia ad vniuersum ancille ostiarie vocem, quam tamen nec potest
inferre expugnare poterit. Sequitur ergo quod sancti patres qui Petrum appellant
petram, hoc loco, vel humana patiuntur, vel aliquem alium sensum habent de quo
non pronuntio. Ideo illud Ambrosii dicentis Petrum esse petram facile admitto,
cum et quilibet Christianus sit petra propter Christum, in cuius soliditate firmatur
et vniuersum cum eo edificatur. Quia autem Chrysostomus Petrum appellat pastorem suum
ecclesie, et constitutum prepositum vniuerso orbi, sum contentus, modo intelligitur
gatur ista pastora non totius ecclesie, ne Paulum apostolum excommunicem qui
multo plures ecclesias pascit quam Petrus, et Petrum esse primum in honore in toto
orbe confiteor. et hoc etiam Chrysostomus tangit qui dicit eum esse verticem
totius consocii apostolici. Vertex non est caput verticis, sed pars capitis. Immo
magis appellat eum apostolorum os, quod et Hieronymus et Cyprianus asse-
runt, quod non in sua persona solum sed omnium apostolorum et totius ecclesie audiuimus.
Tibi dabo clauem etc.

¶ Ad decreta nihil dico, que dixi frigidissima et presertim istius Anacleti multa
tu factati hac hora, quod bonus Christianus non credat Anacleti esse martyris
qui Cephas interpretatur caput et Roma ecclesiam vocat Cardine. In fine quibus
quidam adeo displicent Bohemi d. d. egregio, ostendat memoriam et ingentium suum
scribit contra eos. Satis ego miror tam multos inueniri Bohemorum criminis
natores et hostis, nullum tamen esse qui fraternam charitatem dignetur eorum errorem
confutare in gloria Romane ecclesie.

D. Martinus petijt. Eckium ne velit impingere tantam contumeliam
vtrumque Bohemum faceret, quod sibi semper inuicem fuissent, ideo
quod ab unitate dissentiant.

Hora Secunda continuata est disputatio.

eadem. 5. die Julij.

Martinus Luther.

¶ Obiecti egred. d. in fine articulos Wicleff et Johannis Hus damnatos etc.
Bonifacium damnato: eorum dicitur: Bideo sicut prius me non velle nec posse des-
rindere Bohemorum schisma, sed grecam ecclesiam mille et quadringentorum annorum
sine cuius senserint Bohemi, nihil ad me. Certum habeo quod nec Roma: pontifex
nec omnes eius adulatorum possint tantum numerum sanctorum sub potestate Roma:
pontificis nunquam agentiam de celo deturbare.

¶ Secundo et hoc certum est inter articulos Johannis Hus vel Bohemorum multa
tos esse plane Christianissimos et Evangelicos, quos non possit vltis ecclesia
damnare, velut est ille et similis. Quod tamen est vna ecclesia vltis, hec est agentibus
impugnatis adulatoribus inique est damnata, cum oret vniuersitas ecclesie.
Credo in spiritum sanctum, sanctam ecclesiam catholicam sanctorum communionem. Hunc
nobilissimum articulum fidei inter articulos Johannis Hus numerat. Deinde ille.
Non est de necessitate salutis credere Roma: ecclesiam esse alijs superiorem sine sit.
Wicleff sine Hus non curo, scio quod saluari sunt Gregorius Razan: Basilius magis
mus, Epiphanius, Cyprianus innumerabiles alij greci Episcopi, et tamen hunc
articulum non tenuerunt, nec est in potestate Romae pontifex: aut inquisitorum heretice
pauitatis non os condere articulos fidei, sed secundum conditos iudicare. Nec pos-
test fidelis Christianus cogi ultra sacram scripturam, que est proprie sua diuina.
¶ accesserit noua et probata reuelatio, immo ex iure diuino prohibemur credere

¶

nisi quod sit probatum, vel per scripturam vel per manifestam reuelationem,
 ut Sermon etiam et si recentior in multis locis afferit, et diuus Augustinus
 quorū pro singulari canone obseruat dicens ad diuū Hierony: Ego solus et aliis
 his didici hūc honore deferre qui Canonici appellant, ceteros autē ita lego, ut
 quātoliber doctrina sanctitateque prepolleant, non ideo verum existimē quod illi sic
 senserūt, sed si ex libris canonicis vel pbabili ratione mihi psuadere poterūt,
 Quinetiā ipsi Iuriste de quibus minus videret in ca: significasti de elect: status
 ruit preualere vnius primati hominis sententiā tam pontifici Roma: quā Cōcilio
 et ecclesie, si meliore auctoritate nixus fuerit, vel ratione, Ideo nihil est quod egre:
 d. volens: iure diuino contra me arguere dimisso iure diuino, arguit contra
 me ex collectaneis heretice prauitatis Inquisitor, Proinde ista positio Jobā:
 Dus papalis dignitas a Cesare inoleuit, si est falsa, eradatur Platyna in
 vita Benedicti secundi, vbi scribit Constantinū, 4. impatoriū Grecorū sanxisse
 ponti: Roma: esse vicarium Christi generalem, quāquā nec sic sit obseruati a
 Grece episcops, Quare quantū me vigeat egre: d. d. per Bohemos nondum
 10. annorū, tantum ego vigeo eum per Orientalē ecclesiam, meliorem partem
 vniuersalis ecclesie, et mille quadringentorū annorū, Si illi sunt heretici quia
 Romanū pont: non agnouerūt, Hereticū accusabo aduersariū qui tot sanctos
 per vniuersalē ecclesiam celebratos audeat asserere damnatos, per eadē dico ad
 Bonifaciū, 8. qui qualis pontifex fuerit et qua fide eius gesta recipienda, sans
 pbant hystorie, Proinde cōclado et rogo, d. d. velit Roma: pontifices conces
 dere fuisse hoies et non cōstituere deos, presertim quoties iudicauerūt in causa
 ppta, deinde non per scriptos, sed per indociss: adularores, quando diuus Sier
 go: ius multis episcops et si Roma: pontifex reiecit a se primatū totius orbis,
 allegans ad hoc predecessorē suū Pelagiū dicens inter cetera, quod venerande
 Synodus, Calcedonensis, obtulit hunc primatus honore Roma: pontifici,
 et nullus tam ausus est acceptare, Stergo ego erro, errat mecum Siegotius
 primus, cum suis predecess: et damnabiliter peccauerūt quod oblatū primatum
 nō assumpserūt, per hec volo pbatum quod ex decretis damnationib: appo:
 bationibus recentioribus ecclesie Roma: nihil contra me agitur, cum sint suspes
 tissima omnia, et antiq: veritati et consuetudini per omnia contraria, nihil os
 minus tum pro reuerentia et vitando schismate, libentissime tolero et tolerandū
 da psuadeo, modo nō tū iure diuino tot sanctos precedentes damnem, hec
 habui que dicerem de articulis.

Ecclusus:

Quod reuerendus pater honore suū excusaturus negat se Bohemorū patro:
 num, si facta verbis responderent magnificarem eum, At vltima primis non
 concordant, cum pestilentissimos Hussitarum errores non Christianissimos, at de his posterius,

Conditionē tamen illam odio, quod schismatici Bohemi et picardi tanquā deū
 acceptare possent si pro eis staret ius diuinum, Grecos laudatissimos et sanctos
 martyres semper laudant, at reuerendus pater, artis coquinare minus
 instructus, commiscet sanctos grecos cum schismaticis et hereticis, ut facerent
 sanctitatis patrum, hereticorum tueatur pfidiam, Quoniā mille et quadringentos
 simul inculcat annos.

D. Martinus protestabatur dicens.

Protestor: coram vobis omnibus et publice egre: d. d. hoc mendaciter et
 impudenter de me loquitur, Et Ecclusus protestatur se velle probare scriptis
 et dicitis, in quibus longo tempe mator: grecorū pars et ecclesia fuit heretica et
 schismatica, sed non est conuentio iuris ad Helias et schismaticorū ad sanctos
 martyres et confessores.

De ecclesia ante Romanā viginti annos existente dicam quā reuerendus